

Erdélyi barangolás irodalmi és történelmi emlékeink között

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma pályázati támogatásával (HAT-16-01-0109) az SZTE Juhász Gyula Gyakorló Általános és Alapfokú Művészeti Iskolája, Napközi Otthonos Óvodájának 70 fő hetedikes tanulója 2017. május 29. és június 2. között tanulmányi kiránduláson jártak Erdélyben.

Ennyit a számokról, tényekről. Nézzük, mi van mögötte!

Az elmúlt öt év tanulmányi kirándulásain 369 tanulónk járta meg az ötnapos utat. Testközelből tapasztalták meg a történelmi és természeti szépségeket. Kapcsolatot, barátságot építettek a testvériskola diákjaival és a házigazdákkal, valamint egy gyermekotthon lakóival. Érzékenyebbé váltak a magyarság és vele együtt a környező népek múltbeli és jelenlegi problémáira. Kipróbálhatták saját fizikai határaikat a csodálatos szépségű környezetben tett túráinkon.

A pályázat is elvárta tőlünk, tanároktól, de magunk is nagyon fontosnak tartottuk, hogy jól előkészítsük az utat. Előzetesen a programunkhoz kapcsolódó prezentációkat készítették a tanulók osztályonként, vetélkedőn vettek részt, felkeresték Budapesten a Magyarország Házát. Egy egész napos előkészítésen történelmi, földrajzi összefoglalót kaptak, Erdélyről és praktikus tudnivalóinkat is megbeszéltük. Felkészültünk egy testvériskolabeli táncóra.

Az út során a buszokon kis idegenvezetővé vált mindenki. Hónapokkal előre választottak témát, és még az utazás előtt szituációs játékok keretében kipróbáltuk, hogy taktikailag „megüti-e a mértéket” a munka.

Előkészületeinkkel elértük, hogy sokkal inkább részesei voltak minden pillanatnak, epizódnak a tanítványaink.

Az útvonalunk klasszikusnak mondható. Amit nagyon fontosnak tartottunk, hogy minden tevékenység élményként maradjon a gyerekekben.

Idén Nagyszalontán beteg volt a fantasztikus előadó „múzeumos bácsi”. Az értékelő órán videóról mutattuk tavalyról a gyerekeknek, hogy mekkora jelentősége is van annak, ha a tudás és a lelkesedés sugárzik valakiről. Nagyváradon viszont ilyenhez volt szerencsénk. Kalotaszegen szintén élvezetes néptánc- és népviseleti bemutatót kaptunk. Kolozsváron feljutottunk a Szent Mihály Székesegyház tornyába most is, ami a városnézés koronája volt gyerekeinknek. A Tordai hasadéokban megúsztuk az esőt. Csíkrákoson az általános iskolában a Nemzeti összetartozás napjának közös megünneplése ebben az évben is felemelő élmény volt. Az iskolában a képzőművészet tagozatosaink kiállítása és egy táncóra is közös program volt. Farkaslaka, Korond, Parajd, Szováta személyes találkozásai, természeti lehetőségeinek megismerése is közelebb hozott bennünket a székely emberekhez és a táj megismeréséhez. A Bőjte Csaba szerzetes által összefogott gyermekotthonok közül a szovátaiban képet kaptunk az ottani gyermekek sorsáról, mindennapi

lehetőségeiről, életkörülményeiről. Tudtunk velük beszélgetni, játszani, és átadtuk adományainkat. A Békás-szorosnál nagyot túráztunk.

Utunk zárónapján szembetalálkoztunk a Csíksomlyóra gyalogosan igyekvő tömegekkel. Jártunk Fehéregyházán, Segesváron, Vajdahunyadon, Déván, Aradon. A kirándulásunkat az aradi Nemzeti Megbékélés Parkjában, a Szabadság szobornál fejeztük be! Az értékelő órán meghallgattuk az első magyar fonográffelvételt, amin Kossuthnak az a beszéde van, amit 1890-ben, a szobor első avatásán játszottak le, mert ő nem juthatott el oda száműzetéséből.

Sok élménnyel gazdagodtunk. Ezek a gyerekek, miután határainktól 600 km-rel keletebbre is megtapasztalták a magyarság összetartozását, nagy eséllyel szüleik és nagyszüleik, rokonaik és barátaik tudásbeli hiányosságait is segítenek pótolni. Akkor pedig elértünk valamit...

Beke Ferenc
szervező tanár